

KRONIKA

OBCE SMILNO

Jednotný zápis

Zo života obce Smilno a jej obyvateľov za roky 1945-1982

Písanie kroniky v našej obci je potrebné začať smutným konštatovaním, že doteraz sa nenašiel človek, ktorý by sa o tieto záznamy staral a zanechal našim budúcim pokoleniam zápisy o živote a práci nás, ktorí tvoríme a budujeme súčasnosť. Podľa zistenia od občanov je jasné, že takáto kniha v obci bola, no niekto v nej našiel záľubu, alebo svoje meno spojené s nie príliš veľkou slávou a činnosťou a preto ju zničil.

Stranícke a štátne orgány venujú tejto problematike v poslednom období mimoriadnu pozornosť. Je to vidieť najmä v tom, že sa pravidelne kontrolujú kroniky na obciach a jednak tým, že sa touto problematikou zaoberá na svojich zasadaniach. Posledným zasadnutím, ktoré túto problematiku písania kroník na obciach pojednávalo, prijalo uznesenie číslo 80/1981, kde ukladá tajomníkom NV a funkcionárom MNV doplniť chýbajúce roky a zapísať tieto jednotným zápisom až do konca roka 1981. Keďže v obci s takmer 800 obyvateľmi sa nenašiel súci občan zvládnuť túto úlohu, rada MNV, ktorý je gestorom tejto úlohy, aby prípadne zabezpečil spracovanie chýbajúcich materiálov z archívov, ústneho podania starších občanov a prípadne zachovaných dostupných písomných materiálov. Predsedníčka MNV Helena Petrušová a tajomník MNV Jozef Chmurovič sa ujímajú tejto úlohy, čoho výsledkom je tento jednotný zápis, ktorý je spracovaný študentmi vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre, ktorí sú tu v okolí na brigáde pri zbere zemiakov.

Všeobecná charakteristika

Obec Smilno patrí do Bardejovského okresu a dalo by sa povedať, že patrí medzi väčšie obce. Najstaršia správa o obci Smilno je z roku 1250, kde sa v darovacej listine kráľa Belu IV., ktorý daroval majetok Smilno Šimonovi

a jeho bratom, predkom rodu Thekule, po prvýkrát historicky doložená obec Smilno spomína.

Tento rok nebol doposiaľ overený a ani platnosť tejto listiny nie je overená no z roku 1269 je už overená darovacia listina v ktorej sa uvádza, že gróf Pud, syn Adolfa z rodu Aba, predal zem Smilno za 30 hrivien striebra grófovi Šimonovi z rodu Thekule. Môžeme teda pokladať túto listinu za vierohodnú najstaršiu pamiatku o obci Smilno. Pokiaľ išlo o územný rozsah obce, hranice sa tiahli východne od potoka Kamenec až za rieku Ondavu po potok Chotčianka, vrátene územie Stročina. Susedilo výlučne s kráľovskými majetkami a bolo značne rozsiahle. Potom majetky obce začali meniť svojho majiteľa na základe rôznych darovacích listín a donácií. V roku 1277 boli zeme rodu Thekule odobrané kráľom Ladislavom, ale potom sa stále bojovalo o ich prinavrátenie. K prinavráteniu zeme však už nedošlo.

Samotný názov obce Smilno je slovenského pôvodu a pôvodne znie Smilné, z ktorého potom vznikol v stredoveku maďarský názov Scemelnye (Zemelne). V staroslovenčine slovo „smil“ znamenalo „dobré“. Podľa toho by názov Smilno, pôvodne Smilné, mohol znamenať dobrú zem. Smilno má pomerne dobrý chotár a bolo hneď od svojho vzniku slovenskou dedinou nepretržite až dodnes. Iné názvy obce boli: 1269 Zemeldene, 1277 Scemella, 1347 Scemelnye. Osudy Smilnianského panstva v ďalších rokoch boli spojené s nástupom moci na Makovickom panstve, ktoré pohltilo majetky celého okolia a stalo sa ich držiteľom. Smilnianska šľachta sa musela prispôbiť životu v novom územnom celku, čo bolo dosahované len pomocou tvrdých opatrení a zásahov vyšších zemepánov. Obec leží v úžľabine dvoch či až troch zberných plôch a má charakter roklinovitého terénneho útvaru. Samotný chotár obce je viac hornatý, teda by sa dalo povedať, že je to pahorkatina s terénnymi vyvýšeninami akoby terasovitého typu tým, že sú vytvorené vysoké medze, ktoré sú zarastené hustým krovím rôzneho druhu najviac však šípkovým trním a trnkovou húštinou. Okrem toho sa na týchto podmôčených pozemkoch vyskytujú iné krovité burinové rastliny. Až dôkladné meliorácie trošku zmiernili rast týchto krovín, no pôvodná rastlina sa ťažko vykynožuje. Na ostatných plochách, ktoré boli čiastočne, alebo celkom vysušené sa pestujú bežné poľnohospodárske plodiny. Celý zalesnený priestor predstavuje lesný komplex Zverník

zaberajúci prevažne severnú časť nízkej pahorkatiny nad obcou a lúčne priestory s ostrovkami lipových hájov, ktoré sa tiahnu okolo ľavostranného prítoku potoka Jarek severne k obci. Vlastným chotárom obce nepreteká žiadna rieka, skôr sú to menšie jarčeka vzniknuté z viacerých žriediel na úpätí vrchov. Geologické podložky tvoria pieskovce, ílovce magurského flyšu. Listnaté porasty stredného veku sú pestro zmiešané, vytvárajú kompaktný závoj a dobre vyvinutý porastený plášť. V drevinnej skladbe prevažuje lipa s bukom, javorom, jaseňom, brestom, hrabom a dubom na kraji porastu. Bohatú spodnú etáž tvoria kroviny a dobre sa zmladzujúce suroviny – hlavne cenné listnáče (javor, jaseň, brest).

Optimálna pôvodná vlhkosť podmienila vznik bujnej vlhkomilnej vegetácie s prítomnosťou druhov brežín a jaseňových javorín. V západnej časti územia pramení potok Rakovec. Lesný komplex je jedinečný svojho druhu v celo-okresnom meradle, hlavne netypickou drevinnou skladbou s vysokou vitalitou vegetácie.

Chotár obce susedí s obcami: Andrejová, Becherov, Chmeľová, Šarišské Čierne, Cigľa, Mikulášová a Jedlinka. Prírodné zvlnenie terénu vytvorilo charakteristické prvky pre našu obec a to tým, že na kóte najväčšieho zvlnenia vedie štátna cesta smerujúca do okresu Svidník, na ktorej sa takto vytvorili povestné Smilnianske kopce, ktoré sú známe najmä motoristom a sú raritou, lebo v zimných mesiacoch sú tieto prírodné terénne vlny úplne zarovnané snehom, ktorý niekedy aj odstavuje dopravu na tejto ceste. Technika však pomôže sneh odstrániť a premávku znovu obnoviť.

Okrem uvedených prírodných zvláštností sa v našej obci nachádzajú kultúrno-historické pamiatky, ktoré sú zapísané v štátnom zozname pamiatok a ktoré sú štátom chránené. Je to drevený oltár v miestnom kostole zo 17. storočia, rano-barokový, v štátnom zozname pod číslom Vs 453 H, ktorý je zvláštny tým, že časti sôch sú polychrómované, na vtedajšiu dobu neobvyklé. Druhou pamiatkou je zvon z roku 1763 na veži miestneho kostola, na ktorom je aj historický nápis. Pamiatka je vedená v štátnom zozname pod číslom Vs 454 H.

Naše pamiatky nepôsobia turistickou atrakciou, ale z času na čas sa o tieto záznamy zaujímajú aj okoloidúci turisti, ktorí si polohu týchto pamiatok zistia z odborných časopisov, prípadne z doručenia iných občanov.

Ďalší rozvoj obce z populácie zachytávajú nasledujúce časti týchto záznamov.

I. Obyvateľstvo

Pri opise rozvoja populácie obyvateľstva a jeho prírastkom či ubúdania je potrebné sa vrátiť až do roku 1945, aby bolo možné lepšie porovnávať vývoj obce aj keď len v desaťročných intervaloch.

Po skončení II. svetovej vojny mala v roku 1945 naša obec približne 729 obyvateľov, z ktorých 30 pracovalo v priemysle, 580 v poľnohospodárstve. Uvedený počet pracovníkov v priemysle len dokazuje tú skutočnosť, že v obci bol značný počet bezzemkov, ktorí hľadali prácu v meste, prípadne na píle, ktorá tu existovala. Svedčilo to o značnom počte proletariátu v našej obci. Ináč bola obec výlučne poľnohospodárskou obcou, aj keď nesmieme zapomenúť na 10 pracovníkov v službách a 5 občanov z radov inteligencie.

O päť rokov v roku 1950 mala obec 736 obyvateľov, teda počet stúpol narodením siedmych detí, do priemyslu odišlo pracovať ďalších 15 ľudí, no nielen na pílu v Zborove, ale aj do okresného mesta. Napriek tomu sa znížil počet pracovníkov v poľnohospodárstve na 390, zvýšil sa počet pracovníkov v službách o 5 a prudko narástol počet inteligencie o 15 ľudí. V roku 1960 nastáva v našej obci najprudší nárast obyvateľstva jeho koncentrácie a rozvoja. Obec má v tomto roku, čase 779 obyvateľov, z ktorých až 120 odchádza za prácou do priemyslu a 350 zostáva pracovať v poľnohospodárstve. Na ostatných postoch nedochádza k veľkým zmenám, stále sa síce navyšuje počet u pracovníkov v službách a počtu inteligencie, ale je to v priemere o dvoch ľudí. Najväčší, dalo by sa povedať, boj o ľudí nastáva medzi priemyslom a poľnohospodárstvom a to z toho dôvodu, že v obci sa zakladá JRD, ktoré s pribúdajúcimi rokmi mechanizuje prácu na poliach a tak sa ľudská pracovná sila začína vytrácať, aj keď na poli je v niektorých prípadoch nevyhnutná. Je to vidieť najmä v ďalších rokoch, aj keď počet obyvateľstva začína pomaly klesať, zvyšuje sa odchod obyvateľov do priemyslu. V roku 1970 je v obci 757 obyvateľov, do priemyslu už odchádza 310 ľudí a pracovníkov v poľnohospodárstve ubúda o sto ľudí. Aj v ďalšom desaťročí zaznamenávali pokles počtu obyvateľstva, hoci na mladé

manželstva sa nemôžeme sťažovať. Tí sa sťahujú do mesta, lebo priemysel a nová technika priťahujú mladých ľudí najviac. A potom je tu možnosť kultúrneho a spoločnosti vyžitia, ktoré ani pri najväčšej snahe na obci nemôžeme porovnávať s mestom. V roku 1980 má obec 745 obyvateľov, z ktorých už 340 pracuje v priemysle a len 160 v poľnohospodárstve. V 80.-tych rokoch nastáva najväčšia migrácia nášho obyvateľstva čo znamená oslabenie najmä kultúrneho a spoločenského potenciálu.

V spoločenskej reprodukcii najväčší rozmach zaznamenávajú roky 1950-1970 kedy v obci bolo postavených 38 rodinných domov, čo svedčí o stabilizácii obyvateľstva v poľnohospodárstve, nárast reálnych miezd a kúpnej sily, sily obyvateľstva, ktoré pri zvýšenej populácii muselo vytvárať podmienky pre zdravé bývanie, čo už vyžadovala doba a akási móda, ktorá v týchto rokoch vládla. Nárast počtu inteligencie sa pohyboval s možnosťami a potrebami spoločnosti. Na stredných školách dnes študuje 10 mladých ľudí a na vysokých školách 6 mladých ľudí.

O vysokej kúpnej sile obyvateľstva svedčí aj nákup predmetov dlhodobej spotreby ako sú rádia, televízory, ľadničky a osobné autá.

Ak bolo napríklad v roku 1945 v obci 6 rádii, dnes ich je už 185, počet televízorov sa začal zvyšovať a nakupovať až po zavedení televízneho vysielania v roku 1960. Hneď bolo v obci zakúpených 10 prijímačov. O desať rokov ich bolo už 60 a v súčasnosti je v obci 157 televíznych prijímačov. Osobné vozidlá motorové sa objavujú v obci už v roku 1960 a vlastní ich traja majitelia. V roku 1970 je ich už 25 a v súčasnosti 43. Aj u ľadničiek nastáva nákup už po ich nasadení na trh, vo väčšom množstve a dokonale technicky pripravené. V roku 1960 je v obci 20 ľadničiek, v roku 1970 je 50 týchto strojov a dnes je v obci 157 ľadničiek.

Obyvateľstvo našej obce je v súčasnosti národnosti slovenskej a z 56 % v produktívnom schopnom pracovnom veku. Ostatní sú prestarlí, deti a nemocní.

II. Politický a verejný život

Politický a verejný život v našej obci začína v plnej miere až po oslobodení sovietskou armádou a vojskami čs. armádneho zboru. Obec bola

oslobodená 18.1.1947 o 7:00 hod. ráno. Počas oslobodzovania obce nepadol nikto, aj keď sa cez obec prelialo všetko vojsko, ktoré smerovalo na okresné mesto Bardejov. Že nikto nepadol bola zásluha aj dobre organizovaného odboja, najmä partizánskeho hnutia, ktorému z našej obce pomáhalo na 40 občanov.

V týchto podmienkach vznikala a rodila sa organizácia KSČ v našej obci. Prvé kroky a činnosť straníckej organizácie sa začali prejavovať za pobytu sovietskych vojsk v obci. Prvým predsedom bol Karol Paľa a organizácia mala vtedy 7 členov. Hneď po oslobodení začína pracovať revolučný národný výbor, ktorého predsedom bol Ján Pecha. Práca týchto orgánov a straníckej organizácie bola najmä do roku 1948 do víťazstva nad buržoáziou veľmi ľahká. Najmä preto, že demokratická strana zorganizovala z radov bohatších roľníkov stále provokácie a záškodnícku činnosť. Zásluhou víťazstva KSS vo voľbách roku 1946, ktorá zvíťazila s 93 % hlasov mohol sa spokojne rozvíjať život v povojnovej krajine.

Po spomínaných voľbách funkciu predsedu vykonávajú postupne Ján Pecha, Ján Petruš až do roku 1960. Vo funkcii predsedu straníckej organizácie zostáva taktiež Karol Paľa, ktorý viedol organizáciu do konca roka 1948. Postupne sa funkcie menia na poste predsedu KSS a to tak, že v roku 1948 do roku 1955 je predsedom vlastníckej organizácie Adam Petruš, od roku 1955 do konca roka 1972 je predsedom Fedor Halecký, po ukončení jeho funkcie, funkciu preberá Andrej Petruš do konca roka 1974 a po ňom do súčasnosti František Jančošek.

V národnom výbore sa funkcia predsedu menila rôzne podľa povahy občanov. Po Jánovi Pechovi v roku 1950 prevzal funkciu Andrej Opic, ako zástupca KS, avšak len na dobu dvoch rokov. Od roku 1952 je neustále striedanie tejto funkcie a to najmä z dôvodov nesúhlasu obyvateľov, či prílišného patriotizmu k niektorým obyvateľom. Po voľbách v roku 1981 sa funkcie ujíma prvá žena v našich pomeroch Helena Petrušová.

K funkcii predsedu MNV pribúda v roku 1952 platená funkcia tajomníka MNV, ktorú na päť rokov ako prvý preberá Ján Bury. Po ukončení jeho funkčného obdobia je tajomníkom MNV postupne Demeter Mikulák, Adam Petruš, Pavol Opic, Michal Lukáč a v súčasnosti Jozef Chmurovič.

Do sféry politického a verejného života patrí aj činnosť a práca NV a ostatných zložiek a organizácií NF. Celá štátna správa sa riadi NV na čele ktorej je predseda a tajomník MNV a ďalší traja, prípadne aj piati členovia rady podľa potreby a počtu obyvateľstva. Rada nášho NV je 9-členná a zasadá pravidelne raz za mesiac, prípadne podľa potreby v obci a naliehavosti problémov. Rada NV skladá účty zo svojej práce plenárnemu zasadnutiu, ktoré zasadá raz za dva mesiace, prípadne podľa potreby a naliehavosti problémov a rieši všetky problémy obce podľa návrhov poslancov, ktorí sú volení vo voľbách občanmi a majú podelenú obec na časti, za ktoré sú volení a o ktoré sa počas celého volebného obdobia starajú. Poslanci sú zároveň aj predsedami jednotlivých komisií, ktoré pôsobia ako pomocný orgán rade a plénu NV. Je to komisia verejného poriadku a životného prostredia, komisia finančná a komisia pre telovýchovu a prácu s mládežou.

Na spoločenskom a politickom živote sa v našej obci podieľajú aj spoločenské organizácie NF, ako napríklad zväz požiarinej ochrany, zväz žien, socialistický zväz mládeže a zväz československo-sovietskeho priateľstva. Zúčastňujú sa rôznych spoločenských podujatí a to najmä pri štátopolitických udalostiach, verejných zhromaždeniach a významných udalostiach v našej obci. Je to najmä príspevkami v programe za spoluprácu s miestnou školou, prípadne zorganizovaním nenáročného športového podujatia.

III. Hospodársky život

V tejto časti záznamov o živote v našej obci je potrebné zaznamenať najmä činnosť hospodárskych organizácií, ktoré majú najväčší podiel na rozvoji našej obci, o plnení týchto úloh v týchto podnikoch a zasahovanie a upevňovanie ekonomického potenciálu obce. Jedinou takouto organizáciou hospodársky celok nášho JRD, ktoré vzniklo v roku 1950. V tomto čase sa ešte družstvá delili na družstvá typové, v ktorých sa mala spoločná hospodáriaca funkcia družstva dosiahnuť postupne v jednotlivých typoch. Tak tomu bolo aj u nás, keď ozajstné družstvo začalo pracovať až po prejdení prvého a druhého typu a v roku 1958 bolo vyhlásené JRD III. typu ako

celoobecné. Prvými funkcionármi JRD boli: Rimanovský, J. Rondzik, A. Tomeček. Už v roku 1950 do JRD vstúpilo 105 roľníkov s výmerom 320 ha poľnohospodárskej pôdy. Prvým predsedom sa stal Andrej Marcinek, ktorý bol skôr takým organizátorom, kým sa družstvo ako tak nerozbehlo. Po jednom roku prevzal vedenie družstva Ján Jančošek a po štyroch rokoch na ďalšie päť rokov Adam Petruš. V roku 1958 bol predsedom Juraj Kravec a od roku 1971 Ján Masica. Boli to všetko kádre doma odchované s vyučenými skúsenosťami, ktoré počas svojho súkromného gazdovania nadobúdali rokmi. V roku 1980 prichádza nový mladý predseda s vysokoškolským vzdelaním, inžinier Ján Motyka. Družstvo začína pracovať novými pokrokovými metódami a je to vidieť aj na hektárových výnosoch i celej organizácii práce na vedeckých základoch.

Vznik družstva je významným medzníkom v živote obce, lebo sa stalo zdrojom príjmov obyvateľov, možnosťou dobrého a stáleho zárobku a v neposlednej miere aj prácou zaujímavou vzhľadom nato, že sa táto stále viac mechanizovala a aj teraz mechanizuje. K hospodárskemu životu a celkovým výsledkom na tomto úseku je treba pripomenúť a pripočítať aj prevedenie elektrifikácie obce a jej napojenia na autobusovú a telefónnu linku.

Elektrifikácia bola prevedená v roku 1950, napojenie autobusovej linky taktiež v roku 1950, ale zavedením telefónu do obce v roku 1915 sa radíme medzi obce s najstaršou účastníckou stanicou v kraji.

IV. Školstvo

Dostatočný počet detí v našej obci dal základ tomu, že v obci jestvuje základná škola v ktorej sa učí v ročníkoch 1-4 celkom 51 detí. Z tohto počtu je 49 detí národnosti slovenskej a dve národnosti ukrajinskej. Týmto počtom detí patrí naša obec a naša škola medzi najväčšie v okrese ak prirovnáme k ostatným obciam, ktoré udržujú stav na hranici povolenej možnosti, alebo museli školu integrovať do väčších obcí alebo mesta.

Zásluhou týchto žiakov majú naše kultúrno-spoločenské a štátnopolitické udalosti dobrú úroveň a to preto, že tieto deti pod vedením

svojich učiteľov pripravia vždy dobrý a zaujímavý program, ktorý vždy s uspokojením pozerajú najmä rodičia týchto detí.

Okrem tejto angažovanej činnosti sa deti zapájajú do rôznych brigád na skrášľovanie obce, zberu surovín a ďalších spoločenských akcií.

V. Výstavba obce

Výstavbu obce by sme mohli zaradiť do state hospodárskeho rozvoja, avšak je tu samostatné špecifikum, ktoré po dôkladnom uvážení píšem do samostatnej kapitoly.

Výstavbou obce v našom slova zmysle rozumieme v prvom rade jej zveľaďovanie a uskutočňovanie akcie „Z“. Táto formy výstavby sa začala uskutočňovať v 60.-tych rokoch, kedy bolo jasné, že v štátnom pláne výstavby by sa menšie stavby najmä na našich dedinách nemohli uskutočniť.

V obci Smilno sa touto formou výstavby začalo v roku 1965, kedy sa začalo s výstavbou kultúrno-správnej budovy, ktorá bola odovzdaná do užívania v roku 1968.

Najplodnejším rokom v tomto smere, t.j. uskutočňovaní akcie „Z“ v obci bol rok 1973, kedy sa podarilo úspešne dokončiť a odovzdať tri stavby. Boli to bezprašné komunikácie cez obec, miestny vodovod a dostavba ZŠ. Už skôr v roku 1962 bol postavený v obci pri miestnom JRD družstevný vodovod. V rámci týchto prác si občania svojpomocne opravili kostol r. kat. cirkvi s nákladom 190 tis. Kčs.

VI. Kultúra

V kultúrnej oblasti sa činnosť v našej obci obmedzuje na návštevu filmových predstavení v našom kine, prípadne na nácvik ochotníkov niektorej divadelnej hry. V poslednom období ich činnosť stagnuje, aj keď v našej obci je bohatá tradícia ochotníckeho divadelníctva. V niektorých prípadoch sa tu predstavia ochotníci z okolitých obcí alebo malej zájazdovej scény niektorého profesionálneho divadla.

V zimných večeroch sa nadväzuje na staršie tradície páračiek peria, ale skôr by sa dalo povedať o ručných prácach háčkováním, prípadne iné druhy pletenia. Z ľudových prác rezbárskych, prípadne prác s drevom vôbec, v našej obci tradícia zanikla a v súčasnosti už prakticky neexistuje. Boli to najmä kolári, debnári a stolári. Dnes už týchto výrobkov pomaly nie je treba. V obci je primeraný kultúrny dom, ale jeho stav je taký, že akúkoľvek činnosť ľudí odráža. Snáď mládeži to nijako neprekáža, v dostatočnom množstve sa tam grupuje, aj keď niekedy nie za kultúrou.

VII. Starostlivosť o občana

Pod pojmom starostlivosti o občanov v našich podmienkach nemyslíme len akurátnu starostlivosť o ich kultúrny duševný rast, ale najmä po stránke sociálnej a kultúrnej.

Oblasť starostlivosti sa v prvom rade zameriava na sociálnu opateru a sociálne zabezpečenie. Zdravotným zabezpečením chápeme aj preventívne prehliadky starších občanov, ktoré vykonávajú priamo v dedine, prípadne občania dochádzajú na obvodné stredisko do neďalekého Zborova. Vážnejšie prípady ako aj samotné hospitalizácie sa zabezpečujú v okresnom meste v nemocnici s poliklinikou. Vďaka dobrej organizovanej zdravotnej starostlivosti, obyvatelia obce môžu spokojne pracovať s vedomím, že o ich zdravie je dobre postarané.

Aj ročný rozpočet NV pamätá na pomoc tým prestárlym občanom, ktorí nemajú príbuzenstvo, alebo iných blízkych a sú odkázaní na cudziu pomoc. Je to najmä pomoc pri nákupe paliva na zimu, šatstva a zabezpečovanie stravy. Okrem toho sú tu aj jednorazové výpomoci, ktoré sa využívajú najmä v zimných mesiacoch.

VIII. Športová činnosť

Športová činnosť sa už odjakživa spájala s činnosťou mladých ľudí vôbec, ako aktívnych športovcov. V našej obci mladí ľudia holdujú najpopulárnejšej športovej disciplíne – futbalu. Sú organizovaní v okresnej

súťaži v II. triede, kde dosahujú dobré výsledky. Ak hodnotíme ročník 1981-82, musíme konštatovať, že nebyť tej najväčšej smoly a najmä prehry v poslednom kole v Osikove, mohli naši futbalisti prezimovať na prvom mieste. Skončili v prvej polovici súťaže, na druhom mieste, ale len horším skóre za Marhaňom. Oba celky majú stejný počet bodov. Každý zápis v našej obci znamená sviatok, lebo tu sa zide celá dedina. Je to zároveň aj miestna spoločenská udalosť. Rodičia sú pyšní na svoje deti, manželky na manželov a dievčatá na svojich chlapcov. Okrem futbalu v našej dedine si dobre počínajú aj stolní tenisti, ktorí hrajú svoje zápasy v miestnom kultúrnom dome. Dosahujú striedavé úspechy a balancujú niekde v strede tabuľky v Bardejovskom okrese. Majú tiež svojich fanúšikov a obecenstvo. Žiaľ, priestory sú dosť malé a často nevhodné pre súťaž. Chýbajú tu šatne, umývárne a sociálne zariadenia. Ale mladí sa nevzdávajú.

IX. Voľby v roku 1981

Voľby mali a majú v obci vždy svoju atmosféru a zároveň aj vždy veľký význam v ďalšom živote občanov. Hoci sa líšia charakterom podľa spoločenského zriadenia, vládnucej triedy i myšlienkového vyzretia občanov, sú predsa akýmsi sviatkom všetkých. Sú plné očakávania i zvedavosti a po ich skončení zase predmetom skúmania, či sa to, či ono, podarilo, ako si zvolení občania počínajú a pod.

V našom novom socialistickom štátnom zriadení sa naposledy voľby uskutočnili v roku 1981 a za zástupcov do NV bolo zvolených 19 občanov, ktorí tvoria radu a plénum NV. Pavol Kravec – člen, František Lacek – člen, V. Jurkovičová – členka, H. Marcinová – členka.

Sú to:

J. Štefančíková, predsedkyňa komisie pre mládež a tel. výchovu

Helena Petrušová – predsedníčka MNV

František Jančošek – podpredseda MNV

Jozef Chmurovič – tajomník MNV

Imrich Mačuš – člen

J. Baran ml. – člen

Helena Baranová – členka

J. Baran – predseda finančnej komisie

Andrej Petruš – predseda komisie verejného poriadku

Andrej Marcinek – člen

Adam Petruš – člen pléna

Jozef Rondzik – člen pléna

Imrich Opic – člen pléna

J. Zelem sa odsťahoval počas volebného obdobia, V. Jančoškova zomrela.

X. Iné udalosti

Medzi iné udalosti by bolo potrebné zaznamenať rozmary počasia, ktoré veľmi často prinášajú prekvapenia, no v tom zlom slova zmysle. Sú to najmä dažde, ktoré zapríčiňujú dlhotrvajúce močiare a tým aj vyhynie úrody a potom zase suchá, ktoré taktiež ničia úrodu.

Doslovné katastrofy po roku 1945 v našej obci neboli. Keďže sa záznamy pred rokom 1945 nerobili, je zahodno zapísať, že v roku 1942 obec postihol silný ľadovec, ktorý zničil všetko, čo bolo na poli. Bolo to v čase, keď úroda na stebľách dozrievala a v ostatných plodinách sa rozhodovalo o tom, či budeme mať dosť obživy.

Súčasnosť našej obce je radostná, vychádzajúca zo spokojnosti našich občanov, z pekného bývania, dobrej práce, ktorá prináša ľuďom potešenie a uspokojenie. Je len na nás, aby sme nastúpený kurz udržali a zabezpečili dobrú budúcnosť pre naše budúce pokolenia.